

عنوان مقاله:

نقد و بررسی نقاشی شب پرستاره اثر ونسان ونگوگ با رویکردی ساختاری

محل انتشار:

دومین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی محمودی عالمی - /استادیار گروه هنر

پرستو معصومی - کارشناسی ارشد پژوهش هنرموسسه آموزش عالی مارلیک نوشهر

خلاصه مقاله:

تابلو شب پرستاره، با تکنیک رنگ روغن و با سایز متوسط است که با نقش ماه احاطه شده و شبی مملو از ستارگان درخشان را به تصویر می کشد. آسمان، ستارگان و ماه درکل سه چهارم تابلو را به خودشان اختصاص می دهند و احساسی متلاطم و خروشان را القا می کنند. طرح های چرخشی و دوار دور ستارگان به گونه ای است که همچون موجدیده می شوند و در رنگ های سفید و زرد روشن کشیده شده اند. در سمت راست ماه به چشم می خورد و در سمت چپ نیز ستاره زهره قرار دارد. درزیر آسمان پر نقش و نگار نیز، روستایی آرام با انبوهی از خانه های کنار هم خوابیده است. در سمت چپ درخت بلند قامت سروی توجه را به خودش جلب می کند و درازای آن سر به آسمان می ساید. این درخت سرو به نوعی نمادین می تواند پل میان مرگ و زندگی دیده شود، چرا که از سویی به زمین و از سویی دیگر به آسمان متصل شده است. درختان سرو همچنین نشانه ای از آرامگاه و سوگواری هستند. ون گوگ این تابلو دوستداشتنی را در سال ۱۸۸۹ میلادی و در روستای سنت پل فرانسه خلق کرد. خوب استونسان ون گوگ در موزه هنرهای « شب پرستاره » بدانید که امروزه تابلو شاهکار معاصر نیویورک قرار دارد. در ادامه این نقاشی را با رویکردی ساختاری بررسی میکنیم .

کلمات کلیدی:

ونگوگ، شب پرستاره، ستاره، ماه، ونسان_ونگوگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600633>

